

Αντιμετωπίστε την αλλεργία στα κατοικίδια

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Στατιστικές δείχνουν ότι το 15% ως 30% των ατόμων που πάσχουν από αλλεργίες, έχουν ευαισθησία σε κάποιο κατοικίδιο και συχνότερα σε σκύλο και γάτα

Η ζωή με τα κατοικίδια ζώα προσφέρει χαρά, παιχνίδια, συντροφιά και προστασία. Τα τελευταία χρόνια έχουν αυξηθεί θεαματικά οι οικογένειες που έχουν στο σπίτι τους κάποιο ζώο και συνηθέστερα σκύλο ή γάτα.

Το πρόβλημα είναι όμως ότι τα άτομα που ζουν με κατοικίδια, μπορεί να εκδηλώσουν συμπτώματα αλλεργίας μετά από κάποιο διάστημα συμβίωσης με αυτά. Μάλιστα, οι στατιστικές δείχνουν ότι το 15% ως 30% των ατόμων που πάσχουν από αλλεργίες, έχουν ευαισθησία σε κάποιο κατοικίδιο και συχνότερα σε σκύλο και γάτα, ενώ ένα στα επτά παιδιά στις ηλικίες μεταξύ 6 και 19 έχει αλλεργία στη γάτα.

Πρόσφατες μελέτες έχουν δείξει όμως ότι τα παιδιά που γεννιούνται και εκτίθενται τον πρώτο χρόνο της ζωής τους σε περιβάλλον που υπάρχει γάτα ή σκύλος έχουν πολύ λιγότερες πιθανότητες να εκδηλώσουν αλλεργία σε σχέση με παιδιά που δεν είχαν σκύλο ή γάτα στο πρώτο έτος της ζωής τους.

Πώς όμως θα καταλάβετε ότι έχετε αλλεργία σε κάποιο κατοικίδιο και πώς

μπορείτε να το αντιμετωπίσετε χωρίς να απομονωθείτε από όλους τους φίλους σας που έχουν στο σπίτι τους κάποιο σκύλο ή γάτα;

Σύμφωνα με τον Ειδικό Αλλεργιολόγο κ. Ιωάννη Παρασκευόπουλο, Δ/ντη του Αλλεργιολογικού Τμήματος του 401 Γενικού Στρατιωτικού Νοσοκομείου Αθηνών, τα συνηθέστερα συμπτώματα είναι καταρροή, η φαγούρα στα μάτια και στη μύτη, τα φταρνίσματα και το μούκωμα. Σε πιο έντονη ευαισθησία μπορεί να εκδηλωθούν και συμπτώματα άσθματος με δύσπνοια και βήχα, τα οποία μάλιστα μπορεί να είναι πολύ έντονα και πολύ γρήγορα, μέσα σε 15 ως 30 λεπτά. Τέλος, μετά από την επαφή με το ζώο, μπορεί να εμφανιστούν στο δέρμα εξανθήματα με έντονη φαγούρα, που όμως συνήθως υποχωρούν μετά από λίγες ώρες. Τα συμπτώματα μπορεί να εκδηλωθούν ακόμα και χωρίς τη φυσική παρουσία του ζώου, σε σπίτι που υπάρχει ή υπήρχε ζώο και συνήθως γάτα, λόγω της παραμονής του ένοχου αλλεργιογόνου για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Αυτό μπορεί να συμβεί γιατί υπάρχει ευαισθησία σε κάποια πρωτεΐνη, γνωστή ως αλλεργιογόνο που, στη γάτα υπάρχει κυρίως στο σάλιο της και λέγεται "Fel d 1", ενώ στο σκύλο υπάρχει κυρίως στο σάλιο και λέγεται "Can f 1", αλλά και στο επιθήλιο (Can f 2, Can f 3) και σε σωματικά υγρά και στα ούρα (Can f 5). Εδώ πρέπει να τονιστεί ότι δεν υπάρχει αλλεργία στο τρίχωμα του σκύλου, αλλά στο σάλιο του και στα ούρα του. Επειδή μάλιστα οι σκύλοι μένουν συνήθως εκτός σπιτιού, αυτό έχει ως αποτέλεσμα σε συνδυασμό με το είδος του αλλεργιογόνου, να προκαλούν λιγότερο συχνά αλλεργίες από ότι οι γάτες.

Στη γάτα τα πράγματα διαφέρουν, λόγω της εντατικής ενασχόλησης της με την ατομική της καθαριότητα. Επειδή λοιπόν η γάτα "γλείφεται" συνέχεια, μεταφέρει τα αλλεργιογόνα στο τρίχωμα της. Μόλις το σάλιο στεγνώσει σχηματίζεται ένα στρώμα πολύ λεπτής πούδρας μέσω της οποίας τα αλλεργιογόνα διασπείρονται στο περιβάλλον, ιδιαίτερα όταν η γάτα "γουργουρίζει" λόγω των κραδασμών του σώματός της. Τα αλλεργιογόνα της γάτας πρακτικά στερούνται βάρους, με αποτέλεσμα να μπορούν να αιωρούνται για μεγάλα χρονικά διαστήματα (ώρες). Γι' αυτό σε ορισμένες περιπτώσεις, ο ασθενής εμφανίζει συμπτώματα από τη μύτη, τα μάτια ή τους πνεύμονες σχεδόν αμέσως μόλις εισέλθει σε δωμάτιο σπιτιού στο οποίο κατοικεί γάτα. Ακόμα, τα αλλεργιογόνα της γάτας έχουν την ιδιότητα να επικάθονται στους τοίχους μέσω ηλεκτροστατικών δυνάμεων για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τα συμπτώματα του αλλεργικού ασθενή να εξακολουθούν για χρονικό διάστημα, μέχρι και έξι μήνες αφού φύγει η γάτα από το σπίτι, προκαλώντας την απορία του ασθενή, ο οποίος περιμένει να σταματήσει να έχει συμπτώματα αμέσως μετά την απομάκρυνση του ζώου. Πρέπει να ξέρουμε ότι δεν υπάρχουν περισσότερο ή λιγότερο αλλεργιογονικές ράτσες τόσο σε σκύλους όσο και σε γάτες. Όμως, οι αρσενικές γάτες και ιδιαίτερα οι μη-στερομένες παράγουν πολύ περισσότερο αλλεργιογόνο στο σάλιο τους, λόγω της αυξημένης

τεστοστερόνης και άρα προκαλούν και πιο έντονα συμπτώματα.

Η αντιμετώπιση γίνεται με τρεις τρόπους.

Ο πρώτος τρόπος περιλαμβάνει την αποφυγή, την πρόληψη και όλα τα πρακτικά μέτρα που μπορούν να ληφθούν για τη μείωση ή και εξάλειψη των συμπτωμάτων, συμβουλεύει ο κ. Παρασκευόπουλος. Αυτό σημαίνει όσο το δυνατό, μεγαλύτερος περιορισμός του ζώου σε συγκεκριμένους χώρους και τακτικό μπάνιο σε εβδομαδιαία βάση. Μην επιτρέπετε το ζώο να κοιμάται στο υπνοδωμάτιό σας. Είναι δύσκολο στην πράξη, αλλά πρέπει να ξέρετε ότι τα στρώματα, παπλώματα, χαλιά, μοκέτες και κουβέρτες είναι ιδανικά για την συσσώρευση αλλεργιογόνων και θα πρέπει να καθαρίζονται τακτικότερα. Αν δεν έχετε ζώο και πρόκειται να επισκεφθείτε κάποιον που έχει ζώο, τότε πάρτε αντιϊσταμινικό χάπι μια ώρα πριν, μη χαϊδέψετε το ζώο ή αν το χαϊδέψετε, μη βάλετε τα χέρια σας στο πρόσωπό σας και πλύνετε τα χέρια και τα ρούχα σας με την πρώτη ευκαιρία για να εμποδίσετε την μεταφορά του αλλεργιογόνου.

Ο δεύτερος τρόπος είναι η αντιμετώπιση των συμπτωμάτων με τη χρήση φαρμάκων, όπως ενδορρινικά κορτιζονούχα φάρμακα σε μορφή spray, αντιϊσταμινικά χάπια, οφθαλμικές σταγόνες και εισπνεόμενα φάρμακα σε περίπτωση συμπτωμάτων άσθματος, με βάση τις οδηγίες που έχετε πάρει από τον αλλεργιολόγο σας.

Αν τέλος, δεν μπορείτε να αποφύγετε ή να αποχωριστείτε τη γάτα ή το σκύλο σας και παρ'όλα τα συμπτώματα, επιμένετε να συμβιώνετε με το αγαπημένο σας κατοικίδιο η λύση για σας είναι η θεραπεία απευαισθητοποίησης ή ανοσοθεραπεία. Η θεραπεία αυτή στοχεύει στο να σταματήσετε να είστε αλλεργικοί στο σκύλο ή στη γάτα και περιλαμβάνει τη χορήγηση των αλλεργιογόνων με τη μορφή εκχυλισμάτων είτε με τη μορφή ενέσεων υποδορίως (στον βραχίονα με μικρές ενέσεις), είτε με τη μορφή υπογλωσσίων σταγόνων. Η διάρκεια της θεραπείας είναι τρία ως πέντε χρόνια. Η απόφαση είναι δική σας μετά από τη διάγνωση και την ενημέρωση από τον αλλεργιολόγο σας.

Πηγή: protothema.gr